

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl κατά De Vellis Servizi Globali Srl

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-155/19 και C-156/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 4 – Αναθέτουσα αρχή – Οργανισμοί δημοσίου δικαίου – Έννοια – Εθνική αθλητική ομοσπονδία – Κάλυψη αναγκών γενικού συμφέροντος – Εποπτεία της διαχείρισης της ομοσπονδίας από οργανισμό δημοσίου δικαίου)

(2021/C 110/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

κατά

De Vellis Servizi Globali Srl

παρισταμένων των: Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl, Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι φορέας επιφορτισμένος με αποστολές δημόσιου χαρακτήρα που ορίζονται εξαντλητικώς από το εθνικό δίκαιο μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει συσταθεί για τον συγκεκριμένο σκοπό της κάλυψης αναγκών γενικού συμφέροντος που δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, μολονότι έχει συσταθεί υπό μορφή όχι δημόσιου οργανισμού αλλά σωματείου ιδιωτικού δικαίου και ορισμένες από τις δραστηριότητές του, ως προς τις οποίες έχει ικανότητα αυτοχρηματοδότησης, δεν έχουν δημόσιο χαρακτήρα.
- 2) Η δεύτερη από τις εναλλακτικές περιπτώσεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/24 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, εφόσον μια εθνική αθλητική ομοσπονδία έχει, βάσει του εθνικού δικαίου, διαχειριστική αυτονομία, η διαχείριση της ομοσπονδίας αυτής μπορεί να θεωρηθεί ότι υπόκειται στον έλεγχο δημόσιας αρχής μόνον αν από τη σφαιρική ανάλυση των εξουσιών που διαθέτει η δημόσια αρχή έναντι της ομοσπονδίας προκύπτει η ύπαρξη ενεργητικού διαχειριστικού ελέγχου περιστέλλοντος στην πράξη την αυτονομία αυτή σε βαθμό που να παρέχεται στην εν λόγω αρχή δυνατότητα επηρεασμού των αποφάσεων της ομοσπονδίας σε θέματα δημοσίων συμβάσεων. Το γεγονός ότι οι διάφορες εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες ασκούν επιρροή στη δραστηριότητα της δημόσιας αρχής λόγω της πλειοψηφικής συμμετοχής τους στα κύρια συλλογικά όργανα λήψεως αποφάσεων της αρχής αυτής έχει σημασία μόνον εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι καθεμία από τις ομοσπονδίες αυτές, θεωρούμενη μεμονωμένα, είναι σε θέση να ασκήσει σημαντική επιρροή στον δημόσιο έλεγχο που ασκεί στην ίδια η εν λόγω αρχή με αποτέλεσμα ο ως άνω έλεγχος να εξουδετερώνεται και η εν λόγω εθνική αθλητική ομοσπονδία να ανακτά κατά τον τρόπο αυτό τον πλήρη έλεγχο της διαχείρισής της, ανεξάρτητα από την επιρροή των άλλων εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών που τελούν σε παρόμοια κατάσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 206 της 17.06.2019.